

Gänget från D.A.C.A. Midregion har samlats vid Åby Ridskola utanför Norrköping tillsammans med några av sina skyddslingar som ska få prova på att rida.

D.A.C.A. gör skillnad

Med mycket engagemang och stort hjärta stöttar motorklubben D.A.C.A. mobbade och utnyttjade ungdomar. De skjutsar dem från skolan, arrangerar aktiviteter, delar ut julklappar och är med som stöd under rättegångar. Dessa starka, vuxna förebilder bygger upp ungdomarnas självförtroenden vilket kommer att påverka dem för resten av deras liv!

TEXT: HELENE LUNDGREN FOTO: ROGER SCHEDERIN

Rebecka står och pratar med Patrik "Påta" Johansson som har hand om åtta skyddslingar.

På stallbacken vid Åby Ridskola utanför Norrköping har många hästkrafter samlats denna soliga vårdag. "Mr Beard", "Påta", "Sotam", "Draget", Lennart Östlund och Lasse Hammarbacken från motorklubben D.A.C.A. har kört hit tillsammans med några av sina skyddslingar. D.A.C.A. startade i Norrköpingstrakten 2016 och står för Drivers Against Child Abuse. Motorklubben är rikstäckande med oerhört hengivna medlemmar som ger mycket av sin egen

tid och sitt engagemang för att hjälpa barn och ungdomar som är utsatta för övergrepp av olika slag. Denna vårdag ska Caroline, Rebecka och Oskar få prova på att rida och ridskolans föreståndare Anna Ringholt tar oss med in i stallet för att hälsa på den gigantiska hästen Albert. Vi passar på att fråga Patrik "Påta" Johansson om han själv har ridit någon gång. – Mina systrar red när jag växte upp och jag var ende sonen så jag provade några gånger, men mormor räddade

mig när jag fick min första cross vid elva års ålder. Jag föredrar många hästar i stället, säger han och skrattar gott. **Alla jobbar ideellt** Medan ungdomarna gör hästarna redo för dagens ridlektion berättar Patrik "Påta" Johansson om hur D.A.C.A. arbetar. Själv hade han aldrig varit med i någon hojklubb tidigare, men när han fick höra talas om D.A.C.A. passade det honom perfekt. – Jag har varit familjehem åt flera barn och ungdomar och

Kalle "Mr Beard" Ringholt och Patrik "Påta" Johansson har hjälpt många barn och ungdomar genom åren.

Rebecka har kommit till Åby Ridskola för att rida tillsammans med sin stora-syster Caroline.

Ridlärare Anna Ringholt visar några av hästarna i stallet för Julia.

► från sina vanliga jobb. En av våra medlemmar som var med och grundade D.A.C.A, Fredrik "Grumpy" Ström som är Sgt At Arms har ett riktigt stort hjärta. Om det behövs kan han åka 100 mil för att träffa en skyddsling, berättar Patrik.

Har hjälpt 1.200 barn

Det kan vara en förälder, släkting, lärare, kamrat eller närstående till ett utsatt barn eller ungdom som skickar in en ansökan till D.A.C.A. Barn och ungdomar kan även själva skicka in en ansökan som sen granskas av ett team erfarna specialister. Teamet som arbetar efter barnkonventionen analyserar behovet och ser vad som kan göras, eller slussar vidare till rätt instans eller organisation.

– Först tar vi reda på mer fakta och gör ett hembesök, berättar Patrik.

Föreningen har redan hjälpt 1.200 barn, och det som sammanbinder gänget är motorintresset, samt att alla brinner för att hjälpa barn och ungdomar.

– Tidigare var jag med i en annan hojklubb som bland annat arrangerade Linn Memorial Run. Linn var en tjej som blev utsatt för grooming och begick självmord framför ett tåg. Vi var ett gäng som ville jobba på ett lite annat sätt så vi startade i stället D.A.C.A, berättar Lasse Hammarbacken som är en av de tio som var med och grundade klubben.

Först skeptiska till västar

Skyddsling är ungdomarna tills de är 18 år, efter det kan man bli junior, och vid 20 kan man bli medlem.

– Det finns en kille i Värmland som är en av få ungdomar som själv har sökt sig till D.A.C.A, och det har varit en total vändning för honom. Nu har han själv kontakt med skyddslingar som han stöttar. Han har nyligen börjat övningsköra och ska ta körkort för motorcykel. Det gäller att fånga upp ungdomarna tidigt, vi brukar åka ut till fritidsgårdar för att prata med dem på plats. Först var fritidsgårdarna lite skeptiska när vi kom med våra västar, men det ändrades snabbt. Tillsammans gör vi skillnad, och efter förra årets Svenska Hjältar-galan har vi fått ett stort uppsving. Nu är det vi som blir kontaktade i stället, berättar Lasse Hammarbacken.

FÖRENINGEN HAR REDAN HJÄLPT 1.200 BARN, OCH DET SOM SAMMANBINDER GÄNGET ÄR MOTORINTRESSET.

2017 blev D.A.C.A. utsedda till årets medmänniskor på Svenska Hjältar-galan, och klubben fick ta med sig alla barn och ungdomar till Gröna Lund. Tivolit öppnade bara för dem, och de fick åka så mycket de ville.

– I maj hade vi också femkamp för familjerna vid Skogstotten, och två gånger per år brukar vi arrangera stora träffar med till exempel julpyssel och pepparkaksbak. En gång hyrde vi en hel bio och hade filmvisning för alla familjer. En del barn hade aldrig varit på bio tidigare. Jag har alltid

brunnit för barn och det är så jäkla roligt att göra dem glada. De kommer att ta över en dag, säger Kalle "Mr Beard" Ringholt som är vicepresident och arbetar som elevcoach på låg- och mellanstadiet.

Söker fler medlemmar

D.A.C.A. har idag ett 80-tal medlemmar och vill gärna ha fler, men det ska vara rätt folk – människor som i första hand vill hjälpa, och inte bara tycker det är tufft att köra runt med en väst. Alla som kör en hoj från 400 kubik och uppåt, hot rod eller amerikanska bilar kan

söka medlemskap. Supporter kan alla bli och företag kan bli sponsorer.

– Vi är restriktiva. Man måste ha ett gott hjärta och inga anmärkningar i brottsregistret. Vi tar alltid in registerutdrag från nya medlemmar, och varje år måste medlemmarna lämna nytt utdrag samt visa upp sitt körkort. Ofta träffar vi på folk som verkar intressanta och pratar med dem, berättar Patrik.

– Målet är att alla i Sverige ska veta vilka D.A.C.A. är, och medlemsantalet avgör hur många skyddslingar vi kan

hjälpa. Vi vill också gärna nå ut till företag som kan hjälpa oss med bland annat sponsring, fyller Kalle i.

Vill också ta mc-kort

Ungdomarna är jätteduktiga på hästryggen, och efteråt delar ridläraren Anna Ringholt ut färgglada rosetter. Klubben får även ett gäng fribiljetter till hästshowen som ska gå av stapeln i Åby.

Nu vill ungdomarna gärna se "Mr Beard" på hästryggen, och med lite övertalning sätter han på sig en ridhjälm. Till allas stora jubel svingar han sig upp

på en häst och rider runt några varv i paddocken.

– Allt för D.A.C.A. eller hur, säger Kalle och skrattar.

Efter ridningen pratar vi med Caroline som är 15 år.

– Det var min lillasyster Rebecka som först sökte till D.A.C.A, och klubben har hjälpt oss jättemycket. Att galoppa var roligast idag. Tidigare har vi varit på bio, åkt skridskor, och förra året var vi på Gröna Lund vilket var jätteroligt. De kommer till skolan och hämtar oss med hojarna. Självt får jag inte köra moppe för mamma och pappa, men jag vill gärna ta hojkort så

Caroline tyckte att det var roligast att galoppa. Hon vill börja köra hoj så fort som möjligt.

Rebecka, 13 år, har fått mycket hjälp av D.A.C.A. Med föreningen har hon varit på bio, på Gröna Lund samt åkt skridskor.

Anna Ringholt är ridlärare och verksamhetsledare för Åby Ridskola och vill gärna samarbeta med D.A.C.A.

Det har varit mycket givande att vara med i D.A.C.A, säger Åke "Draget" Larsson.

Kalle "Mr Beard" Ringholt sätter på sig ridhjälm och visar att han kan rida utan att hålla i sig.

Oskar, 12 år, rider för första gången och tycker att det är kul att både rida och åka hoj.

fort som möjligt, säger Caroline bestämt.

– Då övningskör vi, säger Patrik glatt och gör en fist bump (knogkrock) med Caroline.

Kul att göra olika saker

Tolvårige Oskar har varit med i D.A.C.A. i ett halvår men aldrig ridit förut. Idag har han fått prova på att skritta och trava ute i paddocken. Trots att det är första gången klarar han att rida utan att hålla i sig, med armarna rakt ut.

– Det är både kul att rida och åka hoj, att göra olika saker. Det gör att man tänker på annat. Jag

blev mobbad i skolan, och det var mamma som anmälde mig, berättar Oskar.

Efter ridningen tar vi en liten hojsväng till en kyrka i närheten, och ungdomarna hänger med.

– Det är alltid skitkul att få umgås med ungdomarna och göra dem glada. Jag har själv barnbarn som varit utsatta och jag vill gärna hjälpa till, säger Lennart Östlund innan det är dags för oss att bege oss av hemåt. Solen skiner och vi kan inte motstå en liten extra tur genom Kolmårdens vackra natur på vår färd mot Stockholm.